

Jezdec z Rohanu

Kdy-bych se-děl do-ma v Kra-ji, tak se sto-ly pro-hý-ba-jí, ne-sou dý-ně, šun-ku, ra-ky,
 ne-jsem sám a mo-je no-hy na sto-le jsou, tvo-je ta-ky, z dý-mek ča-dí Sta-rej To-by,
 pi-vo mi-zí a z ob-lo-hy zá-ří o-hňo-stroj. A-le že jsem ta-dy zna-čí,
 že ži-vot bu-de ji-na-čí, zbro-jí-ři na mo-ji pos-ta-vu už ko-va-jí zbroj. Ne-vím, jak se to-hle sta-lo,
 mně se běž-ně dě-je má-lo, až ji do-sta-nu, tak bu-du jez-dec z Ro-ha-nu.

(A) Kdybych seděl doma v Kraji,
 tak se stoly prohýbají,
 nesou dýně, šunku, raky,
 nejsem sám a moje nohy
 na stoje jsou, tvoje taky,
 z dýmek čadí Starej Toby,
 pivo mizí a z oblohy
 září ohňostroj.

(B) Ale že jsem tady, značí,
 že život bude jinačí,
 zbrojíři na moji postavu
 už kovájí zbroj,
 nevím, jak se tohle stalo,
 mně se běžně děje málo,
 až ji dostanu, tak budu
 jezdec z Rohanu.

Mezihra = (A)

(A) Kdybych nebyl tvrdá hlava
 – to se Brandorádům stává –
 tak nevlaju v sedle – fíha
 a můj koník natřásá se,
 vzadu Paní, vpředu hříva,
 nahoru a dolů zase,
 nehledám, kam poděla se
 moje odvaha.

(B) Ale že jsem tady, značí,
 že život bude jinačí,
 mydlím ty odporný obludy
 hlava nehlava,
 ač jsem malý od přírody,
 meč vyrovná nevýhody,
 až je dostanu, tak budu
 jezdec z Rohanu.

Dohra 3×